

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה	משפט פלילי חקירות
תאריך: תמוז תשס"ו, יולי 2006 חשון תשס"ז, נובמבר 2006 מספר הנחיה: 4.2202	חקירת עורכי-דין

חקירת עורכי-דין

א. מבוא

בשתי הוראות חוק נפרדות העניק המחוקק חיסיון ל"דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך-דין ולקוחו". ההוראה הבסיסית מופיעה בסעיף 48(א) לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א-1971, וזה לשונה:

"דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך-דין לבין לקוחו או לבין אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראיה, אלא אם ויתר הלקוח על החסיון; והוא הדין בעובד של עורך-דין אשר דברים ומסמכים שנמסרו לעורך הדין הגיעו אליו אגב עבודתו בשירות עורך הדין".

כן קובע בעניין סעיף 90 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 כי:

"דברים ומסמכים שהוחלפו בין לקוח לבין עורך-דין ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך-הדין ללקוח, לא יגלה אותם עורך-הדין בכל הליך משפטי, חקירה או חיפוש, בלבד אם ויתר הלקוח על חסינותם".

הטעם לשמירה על סודיות הקשר בין עורך-דין ולקוחו הוא בהבטחת היועצות חופשית וגלויה של לקוח בעורך-דינו, מבלי לחשוש כי הדברים שיוחלפו ביניהם ישמשו אי פעם נגדו, ללא הסכמתו, וזאת, על מנת לאפשר לעורך-הדין לתת ללקוחו את השירות המשפטי הטוב ביותר. עמד על כך בית המשפט העליון באומרו:

"חשוב ... לשמור על סודיות הקשר בין עורך-דין ולקוחו, על-מנת להבטיח לאחרון שיקבל ייעוץ והגנה על זכויותיו ולא יחשוש, שדברים, שעברו בין השניים, יתגלו לצד שכנגד ויהיו לו לרועץ"

[ע"א 327/68 זינגר נ' בינון ואחרים פ"ד כב (2) 602, 604].

אל מול עיקרון זה עומד אינטרס ציבורי רב חשיבות של הצורך בהגעה לחקר האמת, ובגילוי ובמניעת עבירות. הכללים שלהלן, בדבר אופן חקירת עורכי-דין, נקבעו במטרה לאזן, ככל הניתן, בין האינטרס הציבוריים בדבר שמירה על יחסי עורך-דין-לקוח, מחד, לבין הקפדה על צורכי

החקירה מאידך.

ב. חקירת עורך-דין - כללי

1. חקירת עורך-דין כחשוד או כעד בנושא הקשור לעבודתו המקצועית, לא תנוהל במטרה להביא את עורך הדין להפר את החיסיון. החוקר ייתן דעתו לצורך לכבד את חסיון עורך-דין-לקוח, כאשר מועלית טענת חיסיון אשר אינה מופרכת על פניה. לבקשת עורך-הדין תינתן לו, ככלל, האפשרות להתייעץ עם נציג וועדת האתיקה של לשכת עורכי-הדין, או גורם מתאים אחר, ובלבד שלא יהיה בכך כדי לפגוע באופן ממשי בחקירה.
2. אישור לזמן עורך-דין לחקירה כעד בענין הנוגע ללקוחו יינתן בהעדר דרך סבירה אחרת להשגת המידע הנחוץ, וכאשר נמצא כי טובת החקירה בנסיבות הענין עדיפה על האינטרס הציבורי שבשמירה על יחסי עורך דין - לקוח.

ג. הגורם המאשר חקירת עורך-דין

1. א. זימונו של עורך-דין לחקירה במשטרה כעד, בקשר ללקוחו, על פעילות שנעשתה במסגרת מילוי תפקידו כעורך-דין, טעון אישור קצין אח"מ מחוזי או ראש יחידה ארצית במשטרה.
- ב. זימון של עורך-דין לחקירה כאמור בשב"כ, טעון אישור ראש אגף החקירות בשב"כ, לאחר היוועצות ביועץ המשפטי של השב"כ. זימון של עורך-דין לתיחקור כאמור בשב"כ טעון אישור ראש המרחב הרלבנטי בשב"כ, לאחר היוועצות ביועץ המשפטי של השב"כ.
- ג. זימון של עורך-דין לחקירה כאמור ברשות לניירות ערך, טעון אישור ראש מחלקת החקירות ברשות.
- ד. זימון של עורך-דין לחקירה כאמור ברשות להגבלים עסקיים, טעון אישור ראש מחלקת החקירות של הרשות.
- ה. זימון של עורך-דין לחקירה כאמור ברשות המיסים, טעון אישור הממונה על החקירות ברשות.

2. א. חקירה או תחקור של עורך-דין במשטרה או בשב"כ, בנושאים לגביהם עשויה לעלות טענה בדבר חיסיון עורך-דין-לקוח, למעט מקום שהמתלונן הוא הלקוח של עורך-הדין, טענה אישור פרקליט המחוז.
- ב. חקירה כאמור ברשות לניירות ערך, טענה אישור הממונה על האכיפה ברשות.
- ג. חקירה כאמור ברשות להגבלים עסקיים, טענה אישור היועץ המשפטי לרשות.
- ד. חקירה כאמור ברשות המסים, טענה אישור היועץ המשפטי לרשות.
3. למותר לציין, כי אין באמור כדי למנוע היוועצות של מי מהגורמים המאשרים האמורים בסעיף 2 לעיל עם פרקליט המחוז הרלבנטי במקרים רגישים ומורכבים, וכן היוועצות של פרקליט המחוז, לפי שיקול דעתו, עם פרקליט המדינה או היועץ המשפטי לממשלה.